

Prvé Vianoce v Rusku

Napísal Michal Marhefka

Pondelok, 04 Január 2010 14:08

Moje prvé Vianoce mimo Slovenska sa trochu odlišovali od tej klasiky, na ktorú som bol zvyknutý doma a v kláštore. Síce Rusi sú pôvodom pravoslávny národ, tá zmena z roku 1917 urobila svoje. Aj zo Slovenska poznáme ten predvianočný reklamný opar, ktorý odfukuje pravý zmysel Vianoc, no tu Vianoce (či Raždestvo) spomínali málo, pretože v prvom rade sú to pre nich sviatky Nového roka a všetko sa krúti okolo nich: novogodnaja jolka, darčeky, Ded Maroz a pod.

Tým, že v roku 1917 prijali komunisti gregoriánsky kalendár, pričom pravoslávna cirkev zostala pri juliánskom, sa nový rok posunul pred Vianoce, ktoré sa z juliánskeho 25. decembra, dostali v gregoriánskom na 7. januára. A z nového roka sa stal dôležitejší sviatok, keďže bol nakoniec prvý v poradí. A tomu sa prispôsobuje celý koncodecembrový ruch.

Do školy sa chodilo až do 29. decembra, ba niektorí študenti zdávali zápočty ešte aj na Silvestra (hoci tu sa tento deň tak nenazýva, veď katolícky kalendár tu neplatí, je z inej tradície). No čo ma milo prekvapilo, že 25. decembra na mojom obľúbenom rádiu Európa plus niekoľko ráz spomenuli, že v tento deň sú nie európske, ale rovno Katolícke Vianoce. Takže majú šajnu, ako je to inde vo svete, a že za všetkým sú katolíci.

Polnočnú sv. omšu sme slávilí už o 21. hodine, aby mohli veriaci nasledujúci pracovný deň normálne vstať na robotu. Hoci mi chýbala klasika slovenských kolied, nakoniec sa vianočný duch objavil a všetkým bolo príjemne. Po sv. omši zahrála mládež s kňazmi krátku vianočnú scénu a po nej i po požehnaní „štedronočného“ stola sme pri spoločných praniach, speve a rozhovoroch boli asi do jednej v noci.

Prvé Vianoce v Rusku

Napísal Michal Marhefka
Pondelok, 04 Január 2010 14:08

Zvláštnosťou tohtoročnej polnočnej bol krst jedného novomanželského páru Jevgenija a Anny, pričom ja som sa prvý raz v živote stal krstným otcom práve Jevgenijovi.

Vianoce boli tak trochu ekumenické, lebo k nám denne prichádzal luteránsky seminarista Fjodor, rodom z Blagoveščenska, ktorému bolo bližšie srdcu prísť do katolíckeho kostola, ako do nejakého protestantského zhromaždenia. Tak to bola aj výnimočná príležitosť dobre sa porozprávať, potrápiť svoju ruštinu i teologické argumenty na obranu katolíckej teológie, ale aj na odhaľovanie spoločného, čo sa u nich zachovalo.

Ja som samozrejme 25. a 26. decembra nešiel do školy, ale pozval som svojich spolužiakov na návštevu do nášho kostolíka. Snažil som sa pohostiť ich s nejakým slovenským jedlom, tak som uvaril bryndzové pirohy, a k tomu aj nejaké sladké i slané pečivo z lístkového cesta. Ukázal som im náš Betlehem v kaplnke, kde sa každý nechal so mnou odfotiť. No a v pondelok znova do školy.

Samotný nový rok, či po našom Silvestra, sme slávili spolu s mládežou v sále vedľa kaplnky. Zasúťažili sme si, zatancovali, vystrieľali svetlice, niečo vypili a zjedli, až nakoniec bolo päť hodín ráno, a bolo treba ísť spať, aby sme sa zobudili na novoročnú sv. omšu, kde nakoniec bol minimálny počet veriacich.

Špecifikom Blagoveščenských novoročných sviatkov je snežné mestečko na hlavnom námestí, centrom ktorého je samozrejme jolka a okolo nej rozprávkové postavičky nadživotnej veľkosti zo sneh a ľadu, ako aj hradby a zábavné atrakcia. Od 1. januára je platí pre všetkých desaťdňový víkend, tak je námestie, večerom nádherné vysvietené, plné ľudí a hlavne detí, ktoré sa chodia kĺzať na tieto atrakcie. (Fotky by sa tiež mali nachádzať niekde tu na internete.)

Tak opäť sú prázdniny, ale ja pokračujem v súkromných hodinách ruštiny s Ľudmilou Petrevnou a s priateľmi, kde sa nájde vždy nejaká dobrá téma na rozhovor.
Tak s požehnaným Novým rokom.